

Prezydent RP podpisał 11 czerwca br. ustawę z dnia 15 maja 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w systemie Eurodac. Celem nowych przepisów jest określenie zasad i sposobu udziału Polski w ogólnoeuropejskiej bazie danych daktyloskopijnych oraz obowiązków i uprawnień krajowych organów dotyczących przetwarzania danych Eurodac.

Ustawa służy stosowaniu w polskim porządku prawnym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1358, które ustanawia system Eurodac do porównywania danych biometrycznych.

System Eurodac jest ogólnoeuropejską bazą danych daktyloskopijnych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową oraz cudzoziemców zatrzymanych w związku z nielegalnym przekroczeniem zewnętrznych granic Unii Europejskiej. Ustawa reguluje zasady udziału Rzeczypospolitej Polskiej w tym systemie, w tym obowiązki i uprawnienia krajowych organów związane z przetwarzaniem danych Eurodac.

Eurodac został pierwotnie ustanowiony w celu ułatwienia stosowania Konwencji wyznaczającej państwo odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosków o azyl złożonych w jednym z Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich, sporządzonej w Dublinie 15 czerwca 1990 r.

Dotychczasową podstawę prawną funkcjonowania systemu stanowiło rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013. Zgodnie z jego przepisami system Eurodac miał pomagać w ustalaniu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosków o ochronę międzynarodową składanych przez obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, a także ułatwiać stosowanie rozporządzenia (UE) nr 604/2013.

Rozporządzenie 603/2013 określiło również warunki, na jakich wyznaczone organy państw członkowskich oraz Europejski Urząd Policji (Europol) mogą występować z wnioskiem o porównanie danych daktyloskopijnych z danymi przechowywanymi w systemie centralnym na potrzeby ochrony porządku publicznego.

Cele funkcjonowania systemu Eurodac związane są ze sprawami azylu, migracji oraz przyznawania ochrony międzynarodowej cudzoziemcom poszukującym takiej ochrony na terytorium Unii Europejskiej. System umożliwia państwom członkowskim sprawdzenie, czy obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec, uznani za przebywających nielegalnie na ich terytorium, wystąpili o udzielenie ochrony międzynarodowej w innym państwie członkowskim.

Dostęp do systemu może również odbywać się w celu zapewnienia bezpieczeństwa wewnętrznego, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że sprawca przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa wystąpił o udzielenie ochrony międzynarodowej. Cele związane z azylem, migracją, przesiedleniami, przyjmowaniem ze względów humanitarnych oraz udzielaniem ochrony międzynarodowej pozostają wiodące względem celów związanych z zapobieganiem przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywaniem lub prowadzeniem postępowań przygotowawczych.

Źródło: prezydent.pl